

Nr 141.

Av herr **Olsson** i Ramsta, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 21, med förslag till lag om allmänna vägar m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 21, med bland annat förslag till lag om vägdistrikt föreslås i 56 § angående skatteunderlag för vägdistriktens uttaxering en sådan omläggning att vägskattekronor och vägskatter även skola beräknas efter det till kommunal inkomstskatt beskattningsbara beloppet med beräkning av en och en halv vägskattekrona och vägskatteöre för varje jordbruksfastighets jordbruksvärde samt tomt- och industrivärde, så ock annan fastighet för påförd 100 kronor beskattningsbar inkomst, ävenså för jordbruksfastighets skogsvärde en och tre fjärdedels vägskattekrona eller vägskatteöre.

För varje skattekrona och skatteöre, som enligt kommunalskattelagen påförts skattskyldig, såsom underlag för kommunal inkomstskatt, påföres honom en vägskattekrona respektive ett vägskatteöre, dock skall ifråga om fysisk person, som för kommunal inkomstskatt i hemortskommunen påförts mindre än tre skattekronor, befrias från att påföras vägskatte-kronor.

Kungl. Maj:ts förslag grundar sig i denna del på vägsakkunnigas förslag. Emellertid har de vägsakkunnigas förslag till vägskattebördans fördelning icke godkänts av en hel del länsstyrelser samt vägstyrelser och vägstämmor.

Så ha till exempel länsstyrelserna i Malmöhus, Hallands, Älvsborgs, Göteborgs, Västernorrlands och Norrbottens län mer eller mindre bestämt uttalat sig för vägskattens utgörande efter samma grunder, som gälla i fråga om den allmänna kommunalskatten.

I och med biltrafikens överhandtagande på våra vägar har vår vägförfråga kommit i ett helt annat läge än tidigare. Alla tunga transporter på vägarna ske numera i regel med bil och av yrkeskörare. Man kan säga att den huvudsakligaste godstransporten på våra vägar från lantbruket består av transporter av mjölk till mejerierna.

Någon starkare motivering för bibehållandet av jordbrukets högre belastning av vägbördan än andra inkomsttagare kan ej presteras.

Det är tydligen ett traditionsbundet tänkesätt, som varit bestämmande för vägsakkunniga och Kungl. Maj:t. Det är också en ganska ringa tröst att förslaget innebär full likställighet emellan jordbruksvärde och annan fastighet.

Det synes mig som om tiden nu kunde vara mogen för en fullständig utjämning av vägskattebördan. Jordbruket befinner sig i ett ytterst dåligt ekonomiskt läge, och ett fullständigt sammanbrott har endast för-

hindrats genom statsmakternas ingripande med spannmåls- och mjölkregleringen. Under sådana förhållanden förefaller det anmärkningsvärt, att Kungl. Maj:t ej föreslår full utjämning av vägskattebördan.

Då det speciellt gäller en egendoms skogsvärde skulle man kunna förstå, varför nu föreslagits en något högre belastning än för jordbruksvärdet, om vid de större avverkningarna transporter verkställdes av markägarna. Så förekommer nu i mycket liten omfattning. Jordbrukarnas transporter av egna skogsprodukter inskränker sig till framforsling av brännved till stationerna. För de större gårdarnas vidkommande sker även transporten av ved med bilar och i regel av yrkeskörare.

Alla skäl tala alltså nu för en fullständig utjämning av vägskattebördan på de olika skatteunderlagen.

Med stöd av det anförda får jag därför vördsamt föreslå,

att riksdagen i anledning av vad Kungl. Maj:t föreslagit i propositionen, nr 21, med förslag till lag om vägdistrikt, § 56, beslutar bifalla Kungl. Maj:ts förslag med den ändring, att för varje skattekrone och skatteöre, som påförts skattskyldig såsom underlag för kommunal inkomstskatt, påföres en vägskattekrone och ett vägskatteöre, dock att i fråga om fysisk person, som för kommunal inkomstskatt i hemortskommunen påförts mindre än 3 skattekronor, sådan påföring därstädes ej skall äga rum.

Vid ett bifall till vad jag sålunda föreslagit torde vederbörande utskott utforma lagtexten.

Stockholm den 20 januari 1934.

Gustaf Olsson
i Ramsta.